

Kedden folytatódott a Magyar Tudományos Akadémia nagygyűlése

Kedden délelőtt együttes üléssel folytatódott a Magyar Tudományos Akadémia 1953. évi nagygyűlése. Az ülésen megjelent Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Molnár Erik Kossuth-díjas akadémikus, külügyminiszter, Erdély Tibor Kossuth-díjas akadémikus, felsőoktatási miniszter, Erdei Ferenc Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, földművelésügyi miniszter, Altomáre Iván

élelmiszeripari miniszter, Rusznák István Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, Osztrovski György, a Magyar Tudományos Akadémia megbízott főtájtára, valamint számos Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár, tudományos dolgozó. Részt vett az ülésen az Akadémia nagygyűlésére hazánkba érkezett külföldi tudományos delegáció számos tagja is.

Nagy Imre elvtárs székfoglaló előadása

Erdői Ferenc levelező tag, földművelésügyi miniszter nyitotta meg az ülést, majd Nagy Imre, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a minisztertanács elnökhelyettese, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja tartotta meg székfoglaló előadását: „A kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet néhány közgazdasági problémája a népi demokratikus országokban» címmel.

Sztálin hagyatékában szinte felbecsülhetetlen az a tudományos kincs, amit zseniális tanításában az emberiségre hagyott örökül — kezdte székfoglaló beszédét Nagy Imre.

Sztálin tanítása volt és marad a vezérlő eszméje a kapitalizmus béklyóiban, az imperializmus igájában sínylő népek felszabadító harcának épp úgy, mint a kapitalizmusból a szocializmus felé haladó népi demokratikus országok eredményekben gazdag munkájának is a szocialista építés minden területén.

Közgazdasági tudományos életünk és tevékenységünkben az előttünk álló legnagyobb és hozzátehetem, legnehezebb feladatot, Sztálin új tudományos művében lefektetett tételeknek a népi demokrácia viszonyai közé való átültetése, az átmenet szakaszán való alkalmazása jelenti számunkra. Nagy Imre ezután ismertette Sztálin elvtárs tanításait a természet és a közgazdasági tudományos törvényeiről és azok működéséről, majd így folytatta:

Magyarország és a többi népi demokratikus ország társadalom-gazdasági fejlődése a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet szakaszában van. Ezt az átmeneti szakaszt az jellemzi, hogy népgazdaságunkban mind a kapitalizmus, mind a szocializmus objektív gazdasági törvényei érvényesülnek.

A népi demokrácia viszonyai között a gazdasági fejlődést a kapitalizmus és szocializmus erőinek harca, az elhaló kapitalizmus és a szocializmus erőinek fokozódó ellenállása jellemzi, amiből következik, hogy a fejlődés nem mentes hirtelen fordulatoktól, a gazdasági és tulajdonviszonyokban végbe menő gyors és radikális változásoktól.

Az átmeneti szakaszt a népi demokrácia viszonyai között egyidejűleg a népgazdaság tervező fejlődése, a szocializmus gazdasági alapjainak lerakása is jellemzi, amely viszont fokozatos változások útján megy végbe.

Nagy Imre elvtárs ezután a népi

demokratikus rendszerben az állam gazdasági szerepének, valamint a politika és a gazdaság kölcsönös viszonyának kérdését tárgyalta, részletezte a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet termelési viszonyait. Majd azt fejtette, hogy milyen változásokat hozott létre a népgazdaságban az, hogy kapitalista országból szocializmust építő népi demokratikus országgá lettünk. A népi demokratikus országokban a termelési eszközök még meglévő magántulajdona a mezőgazdaságban gátolja a termelés fejlődésének ütemét, amely ugyan összehasonlíthatatlanul gyorsabb, mint volt a kapitalizmusban, de messze elmarad az ipari termelőerők fejlődése mögött. A mezőgazdaság lassabb fejlődése viszont hátráltatja az egész népgazdaság szocialista fejlődését, az ipart is beleértve. Sztálin elvtárs azt tanítja, hogy a népgazdaság két fő termelési ága tartósan nem nyugodhat különböző alapokon, mert ennek előbb, vagy utóbb a népgazdaság felbomlásához kell vezetni, amiből világosan kirajzolódik a népi demokratikus állam gazdasági tevékenységének egyik legfőbb feladata — a mezőgazdaság szocialista átszervezése.

Magyarországon és a többi népi demokratikus országban jelenleg a

Hevesi Gyula elvtárs előadása

Ezután Hevesi Gyula, az Akadémia levelező tagja tartotta meg előadását „A tudomány és a termelés kapcsolata a szocializmus építésében» címmel.

Hevesi Gyula bevezetőben hangsúlyozta, hogy a tudomány és a termelés dolgozóinak egyre szélesebbé és általánosabbá való együttműködése a szocializmus építésének egyik legjellegzetesebb jelensége, szocialista népgazdaságban az elmélet és gyakorlat dialektikus egységének egyik legjellegzetesebb megjelenési formája és egyidejűleg a fizikai és szellemi munka közötti ellentét és a közöttük fennálló lényeges különbség felszámolásának egyik fő tényezője.

Sztálin elvtárs zseniális műve új megvilágításba helyezi az élenjáró szovjet tudomány különleges sajátosságait, e sajátosságok kialakulását és jelentőségét.

Hevesi Gyula ezután a magyar tudomány helyzetéről és feladatairól szólván elmondotta.

Ami a tudomány és a termelés dolgozóinak alkotó együttműködését illeti, úgy ennek a szovjet tudomány példájára, nálunk is számos formája kezd már kialakulni.

fejlődésnek abban a szakaszában vagyunk, amidőn ez a történelmi feladat lépett döntően előtérbe — hangsúlyozta a továbbiakban Nagy Imre, majd a magyarországi állami gazdaságokról szólva kijelentette, hogy azoknak mihamarább a szocialista mezőgazdaság vezető erejévé kell válniuk.

A város és a falu, az ipar és a mezőgazdaság közötti gazdasági együttműködés, a munkás-paraszt szövetség egyik lényeges kérdése az ipar munkaerőszükségletének és a falu munkaerőtartalékának kérdése, amit a mezőgazdaság gépesítésével felszabadult munkaerőnek a faluból a városba való vándorlása van hivatva biztosítani — fejtette ki a továbbiakban Nagy Imre. A népi demokrácia viszonyai között a faluból a városba, a mezőgazdaságból az iparba való elvándorlás a gazdasági, kulturális és társadalmi felemelkedés jele.

A munkás-paraszt szövetség megerősítésében és a munkásosztály vezető szerepének biztosításában nagy szerepe van annak, hogy a város megszűnt a falu kizsákmányolásának központja lenni és mármár a falu megsegítésének, felémelésének és szocialista átszervezésének kiapadhatatlan forrása.

Nagy Imre elvtárs befejezésül J. V. Sztálin halhatatlan művének jelentőségét méltatta.

Hozzászólások

Nagy Imre székfoglaló előadásához elsőnek Degen Imre, a SZOVOSZ főtájtára szólott hozzá.

Fekete Ferenc és Csizmadia Ernő aspiránsok hozzászólása után Erdei Ferenc Kossuth-díjas, az Akadémia levelező tagja, földművelésügyi miniszter beszélt.

A délutáni ülésen Jevgenyij Kamenov átadta a Bolgár Tudományos Akadémia elnöke, Todor Pavlov és az Akadémia üdvözlését.

Ezek egyike-másika egyes esetekben már elég számottevő eredménnyel is járt, túlnyomórészt azonban még csak igen kezdetleges és gyenge csíráiról beszélhetünk és még igen sokat kell munkálkodnunk azon, hogy a szovjet üzeme magas műszaki kultúrájának talaján könnyen és rohamosan fejlődő módszerek hazánkban is meghonosodjanak.

Hevesi Gyula előadásához elsőnek Vadász Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus szólott hozzá.

A következő hozzászóló Geleji Sándor Kossuth-díjas, az Akadémia levelező tagja volt, majd Gillemot László Kossuth-díjas, az Akadémia levelező tagja szólt fel.

Ezután Korach Mór, a Műszaki Tudományok Kandidátusa szólt fel.

Winter Ernő kétszeres Kossuth-díjas, az Akadémia levelező tagja után a vita során felszólt még: Freund Mihály Kossuth-díjas, az Akadémia levelező tagja, Sedlmayr Kurt Kossuth-díjas, az Akadémia levelező tagja és Markos György, a Közgazdaságtudományi Egyetem tanára.

Értekezletet tartottak a „Szegedi Egyetem“ levelezői

Vasárnap délelőtt gyűltek össze a „Szegedi Egyetem“ levelezői, tudósítói, hogy megbeszéljék a lap fennállása óta elért eredményeket, hiányosságokat. A lap és a levelezők eddigi munkájáról és jövő feladatairól Tari János elvtárs, a „Szegedi Egyetem“ szerkesztője számolt be. A beszámoló után többen szóltak fel. A hozzászólások a levelezői munkával foglalkoztak.

A levelező és tudósító értekezlet julaiomkiosztás fejezte be. Több mint 20 levelező és tudósító elvtárs kapott értékes könyvjutalmat.

Dulles és Stassen a török miniszterelnökkel és a külügyminiszterrel tárgyalt

London (MTI). Dulles amerikai külügyminiszter és Stassen, az úgynevezett kölcsönös biztonsági hivatalt igazgatója kedden reggel Izstanbulból Ankarába érkezett. Mindketten tanácskozást folytattak a török miniszterelnökkel és külügyminiszterrel.

Erősítsük tovább megyénk békemozgalmát

Néhány hét múlva, június 15-én hazánk gyönyörű fővárosában, Budapestben, ülésezik a Béke Világtanács. Minden magyar hazafit büszkeséggel tölt el ez a hír. Eljönnek hazánkba a világ minden tájáról a legkiválóbb békeharcosok, hogy megvitassák: mi a feladatuk a világ dolgozóinak a béke biztosítása érdekében. Nagy esemény színhelye lesz hazánk és erre a nagy napra megyénk békeharcosai, dolgozói is nagy lelkesedéssel készülnek.

Hogyan készülhetünk fel legméltóbban a világ békemozgalmának vezető karának fogadására? Csakis több és jobb munkával. Rákosi elvtárs mondoma május 10-i beszédében: „A béke megvédésének nálunk mindeken kívül a legfontosabb feladata a munkások közötti szoros együttműködés, a munkások megfogadták Rákosi elvtárs tanítását. De még jobb eredményekre törekednek: ezért határozták el a békeharcosok, hogy békeőrségekkel köszöntik a június 15-i tanácskozást. Az Újszegedi Kender- és Leniszöveggyárban Regdon Imre ifjú munkás vállalta, hogy június 15-ig békeőrséget áll. Megyénk minden üzemében cselekedjenek így a békeharcosok; álljanak békeőrségeket, hogy a Béke Világtanács ülésének tiszteletére határidő előtt teljesítsék felülvizsgálatukat. Járuljanak hozzá a technológiai fegyelmek megszilárdításához. Javítsák tovább a minőséget és csökkentsék a selejtet. Mindezt rendszeresen csökkentsék az önköltséget, hogy már most előkészíthessék az elkövetkezendő években végrehajtandó árszállításokat. A béke igaz hívei az üzemekben dolgozzanak még jobban, termeljenek még többet — ezzel erősítsék hazánkat.

Zárkózzanak fel ipari üzemekhez a mezőgazdaság dolgozói is. Kössenek békevédelmi szerződéseket az állami gazdaságok, gépállomások dolgozói, termelőszövetkezetek tagjai. Csatlakozzanak a békeversenyhez az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztsók is, hiszen számos követendő példa áll már előttük. A gyárakéi Komszomol tsz DISZ fiataljai felajánlásukban vállalták, hogy békeőrséget állnak a határszélen. Vállalták, hogy 105 hold gabona aratását 8 nap alatt elvégzik. A szegedi üzemek, termelőcsoportok dolgozói, egyénileg dolgozó parasztsók, értelmiségiek egyaránt, lelkesen készülnek a Béke Világtanács budapesti ülésének. Eddig közel 700 levelet küldtek a Béke Világtanácsnak, amelyben fogadalmakat írtak le. Napról-napra mind többen költnek békevédelmi szerződést Szegeden és a szegedi járásban is. Újabb felajánlást tesznek és felajánlásuk teljesítését közzéteszik a Béke Világtanács üléséért. Fejér megyében a választások tiszteletére 11 ezer békevédelmi szerződést kötöttek a dolgozók. Legyen ez követendő példa a mi megyénk békeharcosai előtt is. A békeverseny mozgalom kiszélesítésével harcoljunk a félévi terv sikeréért, a jó növényápolásért, a beadási kötelezettség teljesítéséért, a pontos adófizetésért, az aratás, cséplés és a betakarítás jó előkészítéséért. A békeharcosok járjanak mindig az élen. Legyenek olyanok megyénk békeharcosai, amilyen Suli János tömörkényi egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztsók, akik félévi tej-, tojás- és baromfibeadási kötelezettségét teljesítette és békegyűléseket tart, amelyeken meggyőzi dolgozó parasztsáit arról, hogy a jó növényápolás, a beadás teljesítése és a béke kérdése összefügg. Így tesz Abraham József zalaegerszegi, Konkoly Istvánné tömörkényi békeharcos is. De sorolhatnánk vég nélkül azokról a békeharcosokról, akik tettekkel küzdenek a tartós békéért.

Legméltóbban akkor készülhetünk a világbékemozgalom vezérkarának fogadására, ha megerősítjük békemozgalmunkat. Az elmúlt évek során ezrek kapcsolódtak be a békebizottságok munkájába. Mindég alakultak újabbak, de szükséges, hogy aktívan dolgozzanak a régebbiek is. Az 1700 békebizottság munkáját — amennyi jelenleg megyénkben van — lendítsük fel a Béke Világtanács ülése tiszteletére. Különösen a munkó járásban Csanádpalota, Pitvaros, Maroslele községben és a szegedi járás néhány községében, öbök között, Kiskundorozsmán. Ezekben a községekben a békebizottságok jó munkáját a termelési eredmények tükrözzék vissza. A kiváló békeharcosok munkájuk példájával, felvilágosító szavakkal nyervek meg egyre több becsületes embert a békemozgalomnak. Újabb százak és ezrek kapcsolódjanak be a békebizottságok munkájába, hogy minél több becsületes ember legyen nálunk is öntudatos harcosa a békének. Néhány hete megyénk legjobb békeharcosai értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy a Béke Világtanács ülésének tiszteletére háromszáz új békebizottságot alakítsanak. Lelkesítse őket munkájukban az a tudat, hogy minden egyes békeharcosnál tovább erősödik megyénk békemozgalmát. Dolgozzanak úgy a békeharcosok, hogy június 15-re megalakítsuk megyénkben a kétezredik békebizottságot.

Dolgozzunk még jobban, mint eddig, termelési eredményeinkkel, a kötelezettségek pontos teljesítésével bizonyítsuk be: „A mi elemünk a teremő béke! A mi hazánk a béke országa! A magyar nép a béke népe! A mi termelési eredményeink buzdítóiak hatnak a világ minden békeharcosára, ha tudatjuk is velük a Béke Világtanács tagjain keresztül. Kövessük Nagypál Mátyásné csongrádi békeharcos példáját, aki többek között a következőket írta Pablo Nerudának, a Béke Világtanács egyik tagjának: „Kérem Önt, mondja meg hazájában a békeharcosoknak, hogy én azzal segítem az ő nehéz küzdelmüket, hogy földemet mindig pontosan megművelem, beadásomat mindig pontosan teljesítem. Most is már majdnem az egész évi tojás- és baromfi-beadásomat teljesítettem. Ezzel üdvözölöm a Béke Világtanács budapesti ülését. El is szoktam mondani családomban és ismerőseimnek, hogy ők is teljesítsék beadásukat — ezzel harcoljanak a békéért. Erről beszélttem Muládi Imrénével, aki szomszédom és ő is teljesítette beadását. Mi nem találkozhatunk, de tudom, hogy mégis egy célért küzdünk.

Írjuk meg a levelekben eredményeinket, amelyeket elértünk; vigyelek hírtül ezek a levelek a világ minden tájára a mi napsugaras életünk, a mostani boldog jelenünket, amely ragyogó jövőnk biztosítéka. Sugározzák a levelek Csongrád megye munkásainak, dolgozó parasztjainak, értelmiségeinek, házasszonyainak, anyáinak, fiataljainak — egy szóval minden becsületes embernek elszánt békeakarát. Írják meg az orvosok, mérnökök, pedagógusok, művészek, hogyan harcolnak a békéért, hogyan alkotnak a népek szabadon a béke országában.

Adjunk hangot a békemozgalomnak minden eseménynél. Ne legyen a tömegszervezeteknek egyetlen olyan akciójuk sem, amelyen ne beszéljenek a Béke Világtanács június 15-i budapesti üléséről. Minden kulturális és sporteseményen beszéljünk erről. Eleveintsük fel módosítva a népek bécsi kongresszusának előkészítésének jelszavát: „Járjál házról-házra, terjeszd a Béke Világtanács budapesti ülésének híreit!

Berde Mihály
a csongrád megyei békebizottság titkára

Nagy sikerrel szerepelt Budapesten a MÁV kultúrcsoportja

Szombaton és vasárnap Budapesten a MÁVAG kultúrtermben rendezte meg a Vasúti Szakszervezet a vasúti kultúrcsoportok versenyének országos döntőjét. Csongrád megyéből a megyei döntő alapján a MÁV szegedi kultúrcsoportja lett az első és így ő volt részt az országosdöntőn is. A szegediek műsor számaira szombaton került sor. A 25 tagú fúvószenekar műsorszámával kezdődött a verseny. Erkel: Ünnepi nyitány-át játszották. A szegedi vasúti központi kultúrothron színjátszói nagy sikerrel adták elő Mikszáth: „Kántor fia” című színművét. Alig maradtak el mögöttük a kultúrothron rímusbrigádjának

tagjai. Sok tapsot kaptak az 56 tagú énekkar is. Legnagyobb siker a szombat esti utolsó műsorszámukkal Kodály: Káliai kettősének előadásával aratták. Ezzel a műsor számával a MÁV szegedi központi kultúrothronának ének-, zene- és táncosportja méltán kiérdemelte a nagyszámú budapesti közönség tiszteletét. A vasúti kultúrcsoportok országos verseny első napjának valóságos fénypontját jelentette ez a műsorszám. A kultúrcsoportok tagjai meglepéssel jertek vissza Szegedre, fáradságos munkájuk eredményét. Az ország vasúti kultúrcsoportjai közül a legjobbak közé küzdötték fel magukat.

A szegedi Táncsics tsz tagsága további jó munkát ígérve vette át a Csongrád megyei Pártbizottság versenyzászlaját

Hétfőn este 7 órakor rendkívüli gyűlésre jött össze a szegedi Táncsics-tsz tagsága, hogy átvegyék a Csongrád megyei Pártbizottság és a Csongrád megyei Tanács versenyzászlaját, a választási békeversenyben elért kiváló eredményeik jutalmául.

Csücs Mihály tsz-elnök üdvözlő beszéde után Hegedűs Imre elvtárs, a Csongrád megyei Pártbizottság mezőgazdasági osztályának helyettes vezetője tartott beszédet:

— A Csongrád megyei Pártbizottság nevében üdvözlöm megyénk termelőszövetkezetei közül annak tagságát, akik jó munkájukkal elnyerték a Csongrád megyei Pártbizottság vándorzászlaját. A tsz tagsága büszke lehet az eredményeire, mert a jelenben megyei területen nemcsak a mezőgazdasági munkák időbeni elvégzésében, hanem az állam iránti kötelezettség teljesítésében is az élenjár.

— A hőmezővásárlhelyi Dózsa azonban közvetlen a sarkában halad a szegedi Táncsics-tsznek. Hogy ez a versenyzászló továbbra is a Táncsics-tsz tulajdonában maradjon, ehhez az szükséges, hogy a csoport a következő negyedévi tervét is becsületesen hajtsa végre és továbbra is fokozott szorgalommal végezze feladatát.

A beszéd után Farkas Sándorné elvtársnő, a csoport párttitkára a

jelenlévők tapsvihara közben vette át a zászlót és a tagság nevében ígérte, hogy minden igyekezetükkel azon lesznek, hogy a zászló továbbra is náluk maradjon.

Olasz Imre elvtárs, a Csongrád megyei Tanács küldötte elmondotta, amilyen örömmel adja át a zászlót, olyan szeretettel és harossággal örködjön a tsz azért, hogy a Csongrád megyei Tanács vándorzászlaja továbbra is itt maradjon. A zászlót Csücs Mihály elvtárs vette át.

Ördög C. Istvánné hozzászólása után Mladi Sándor elvtárs, a hőmezővásárlhelyi Dózsa küldötte is üdvözölte a Táncsics tagságát.

— Figyelemmel kísértük a szegedi Táncsics eredményeit — mondoma — s a hőmezővásárlhelyi Dózsa-tsz nevében sok sikert kívánunk további munkájukhoz, de egyben bejelentettem, hogy a vásárlhelyi Dózsa-tsz tagsága a jövőben még keményebben harcol a jobb eredményekért.

A Táncsics tagsága hangos tapsal fogadta Mladi elvtárs szavait, de a taps közben már szavakkal is válaszoltak az újabb versenyki hívásra.

— Nem adjuk a zászlót és valóra váltjuk azt, amit a télen ígértünk Rákosi elvtársnak: nemcsak a megyében, de az országban is az elsők közé kerülünk.